

Търновската Епархія бѣше най голѣмата въ цѣла Българія. Въ съображеніе слѣдователно на всичко горѣизложенное, можемъ положително да кажимъ: „че имято на Русскія Майоринъ Поляка Корсака, или подъ временното му турско названіе Мухлисъ Ефенди, трѣба да остане записано съ неизгладими златни букви въ нашата духовна борба съ Гръцкія Владика Неофита, или въобщо съ Гръцката Патриаршія и съ Гръцитѣ.“ При това положително може да се нажи: „Че тая телеграмма постави пкрвія краежгленъ каменъ на нашата слѣдъ 12 години придобита черковна Іерархія, или Екзархіята.“ —

Слѣдъ заминуванъето на Неофита, привърженицитѣ му отъ тукъ, както и отъ околнитѣ градове и села, даже и отъ цѣлата Търновска Епархія, дѣто такивато изверги Българи се по него време намираха, почнаха да шаватъ, да сжставятъ общи жялби (махзари), да сжбиратъ подписи отъ простодушнитѣ хорица; и да молятъ чрезъ тѣхъ и турск. централ. Правительство и гръцк. Патриаршія: „за да се испрати пакъ Неофитъ тукъ“; даже — въ нѣкои мѣста се правяха и приготвяваха лжжливи печати, правени отъ крушумъ и се подпечатваха съ тѣхъ общитѣ прошенія (махзаритѣ) до централн. турско Правительство въ Цариградъ, или до гръц. Патриаршія, чрезъ които се измольваше Неофитъ за да се завърни пакъ тукъ като Търновски Митрополитъ. Ние чувахми по онова време (къмъ края на 1857 г.) за фабрикованъето на такива лжжливи печати за да се удрятъ за въ полза на Неофита, но не вѣрвахми, впрочемъ по единъ ненадѣйно намъ представенъ случай, ние се увѣрихми, че дѣйствително были сж фабриковани такивато печати. —

Въ таково едно мъчно положеніе се намираше града Търново, околността му, даже и цѣлата му Епархія къмъ края на 1856, презъ 57 и 1858 години. Ние разказахми по горѣ че ако и Неофитъ да бѣше се дигналъ отъ тукъ по заповѣдъ на Центр. турско Правительство, и си бѣше отишълъ въ Цариградъ, но че той пакъ безпрестанно и всячески дѣйствуваше чрезъ своитѣ привърженици тукъ и въ околността: „за да се